

реши и даровати равнаго вамъ степене патріаршьскаго трънова града цркви. възнесенїа христова матере црквамъ българскаго царства. Зане и христолюбивыи царь българскыи ѳоанъ асень. братъ царства ми и сватъ. ѿ нашего же царства и вашего ѳуьства сватаго, то желаетъ велми дароватиса царствоу еговоу.

Тѣмъ оубо прѣосвященнымъ патріархомъ та писанїа проуьтшымъ, яко добръ съвѣтъ томоу быти изволишъ. и къждо ихъ свое рѣкописанїе къдашъ посланымъ ѿ царь къ нимъ. такожде же и германноу писашъ сице рекъше. Германноу въселенскомоу патріархоу братоу нашему радоватиса. прѣжѣ тобож намъ посланна, яко добръ съвѣтъ то прїемше. даемъ рѣкописанїе свидѣтельства нашего твоеи любви. твори же яко годъ бы намъ. и вашему ѳуьствоу, яко власть нмы вашьшаго съданїа.

Сїа же въспрїемъ царь гръуьскыи съ патріархомъ. събравъ въсего царства своего мїтрополиты же и архїепископы. и епископы. и въсе уьстныѣ мнѣхы архїмандриты же и игоумены. такожде же и христолюбивыи ѳоанъ асень царь българомъ. въсего царства своего. митрополиты же и архїепископы. епископы же и въсе уьстныѣ мнѣхы сватыѣ горы. събравъ съ въстоуьнымъ царемъ клоѳанномъ, на понтьстемъ мори. мѣжа благоговѣнна и свата дѣлы и житїемъ постинуьскымъ въсїавша. ѳоанма прѣжде освященнаго архїепископа, нарекошъ его патріарха, не тѣмъ словомъ. на и рѣкописанїемъ германа патріарха. и въсѣхъ епископъ къстоуьныхъ рѣкописанїе свое положише. въ сиггиди неутатлѣше. къдашъ благоуьстивоу царю, и патріархоу новосвященномоу тогда ѳоанмоу въ вѣуное поминанїе неѳемлемо.

Сего ради оубо въсемъ православи въписахомъ сїа. на оувѣднїе пославшѣхъ и въ память българскомоу родоу.

Семоу ѳоанноу асенью великомоу и благоуьстивоу царю късѣмъ българомъ, вѣуна моу память.

Калиманноу благоверномоу царю. и миханноу братоу его. ѳамари и еленъ дѣтемъ благоуьстивымъ великаго царь асень, вѣуна имъ память:

Алеѳандроу севастократороу братоу великаго царь асень. и стрѣзю севастократороу. и славоу деспотию, вѣуна имъ . . . .

Константиноу благоуьстивоу и православномоу царю нашему . . . .

Подиръ това слѣдуютъ страницы рѣкописа, на кого, безъ смнѣнна были съ записани имена царей и великихъ българскыхъ чиновниковъ — изкасъни. Ако бы съ увардили, послужили бы за обяснение родословіа Българскаго владичьства, кое е заплѣтено отъ византийскихъ лѣтописцевъ. Въ половинѣ книги, гдѣ съ е увардилъ 30-й л. рѣкописа, съдържа въ себѣ слѣдующыи имена на нѣкои савонницы въ врѣмѣ Иоанна Александра

Монахоу сїлвестроу. иже бысть епискерин великаго царь ѳоанна алеѳандра. вѣуна память: